občanské sdružení
pro pomoc náhradním rodinám

PŘÍBĚHY TĚCH, KTEŘÍ ZAČALI S DROGAMI

….zpočátku s nadsázkou…ale pak… následuje BOJ O ŽIVOT….

Zamilovaná do narkomana

Jméno: Ms Phate

Věk: 25

Před osmi lety jsem si sepisovala informace o návykových látkách, zaujali mě příběhy mladých lidí, ale nikdy mě ani nenapadlo vyzkoušet je, spíše šlo o „zábavu“. Před sedmi lety jsem nezůstala jen u sepisování, myslela jsem si, že dokážu spasit jednu osobu, naivně jsem se odebrala na ono místo, mezi narkomany/vařiče, kde byla i „ona“… Pervitin – trochu onoho prášku jsem „ochutnala“, neměla jsme v úmyslu couvnout. Stačilo mi vidět jeho (říkejme mu Zet), nechápala jsem, jak tak krásný kluk tomuto mohl propadnout. Varnu měl blízko domu, šli jsme k němu, připravil vše potřebné, nechtěla jsem nosem, ale rovnou žilou. Zet z toho neměl dobrý pocit, chtěla jsem od něj, nešlo to napoprv&e acute;, a tak moje ruka i vypadala. Ani myslet, otřásám se ještě teď. Seděla jsem na židličce, tlak v hlavě, nebyl to špatný pocit. Musela jsem si odskočit, staral se, abych neodpadla. Po pár hodinách chtěl, ať to vyležím, odmítala jsem, a když si někam on i jeho kamarád odskočili, vzala jsem čistou jehlu. Zjistil to, záleželo mu na tom, abych si nepřivedla infekci. Zamilovala jsem se do něj. Nač jsem se do toho vlastně pustila, když jediná, co na to doplatila, jsem byla já? Cítila jsem se povzneseně, jako bych udělala něco záslužného, nechlubila jsem se žádnou výhrou. Nakonec ta, co mi to zazlívala, začala brát. Psala jsem Zetkovi SMS, aby se rozhodl toho zanechat, odepsal, že jsem hodná, hezká, a zasloužím si lepšího, protože i kdyby přestal, za feťáka b&yac ute;t považován nepřestane. Byla jsem ochotná sdílet s ním tohle všechno. Tak trochu jak Christiane F. z My děti ze stanice ZOO – zamilovaná do narkomana, ochotná s ním sdílet vzestupy i pády, přestat společně. Heroin jsem také chtěla zkusit, no zůstala jsem u perníku,

na střední občas mimo školu hulila, ale nechala toho, když se mi to začalo hnusit, i když jsem prý podle jednoho kazila partu. Zkusila jsem i půlku éčka, celkem fajn, nemíním se však k ní vracet. Piko jsem brala jen párkrát, pak se na vše přišlo a já se díky bratrovi ocitla u odborníka, kde jsem vše zapřela, byť to bylo každému jasné. Závislost jsem nepociťovala, odvykání proto netrvalo příliš dlouho. Když jsem ony hochy viděla naposledy, z onoho krásného Zetka se stala troska, slyšela jsem, že byl HIV pozitivní. Za šest let jsem o něm neslyšela, vím jen, že se na ně přišlo, vypadal bídně, bez vlasů a nejspíše se žloutenkou, možná už není, mohu pouze spekulovat. Posledních šest let jsem byla čistá, zlom přišel toto léto, kamarád, nazvu Dé byl nějakou dobu čistý, dával mi na vědomí, že pokud mě napadne sehnat, ať ho z toho vynechám. Z podpichování se stal slib, kterého dostál. Vyšlo nazmar, tak se šlo onoho večera řešit nové. Já měla být ta, co to mohla zastavit od počátku… Už to není jenom párkrát, ale pokaždé, kdy je příležitost a finance. Padlo už do toho za těch p& aacute;r měsíců slušných částek, k využití na rozumnější věci. Měla jsem být silnější a třeba si onoho bílého prášku. Bylo už pár shitů, podrazů, proto důvěřuji pouze jednomu – jasně, žádný svatoušek, ale až na pár výjimek nedělal poděl. Snažím se chovat tak, abych na sebe neupozorňovala, své pozdní příchody se mi podařilo odůvodňovat, přesto z toho neměla dobrý pocit. Tentokrát to byla na začátku vážně pecka, ne jak před lety, jednou se to i přehnalo, stavy jak blázen, probděné noci, speed… Bývají i chutě – někdy větší, jindy téměř žádné. Když si dám, užívám si ten pocit, no také zažívám nehorázn&aacu te; déčka, kdy chuť po další dávce roste, hlavně v noci, kolikrát nemohu ani usnout, až k ránu, pak ale prospím klidně i celé dny. K čemu dobré? Druhý den to pomine, pak si ale zase dám, a jsem tam, kde na začátku. Před asi 2-3 měsíci to bylo nejhorší, úzkost, beznaděj, pocit zahnat to dávkou, úplně mě to pohltilo! Upřímně, je to skvělý způsob, jak se odpoutat od reality a veškerých problémů, získat pocit, že dokážeš všechno, uvěřit tomu a zvládat školu/zaměstnání, popřípadě více si užívat sexu (pokud dva berou, nebo podle dohody, ale pouze s jednou osobou, zpackat si život, i toho druhého za to nestojí). Jde to ale přece i bez tohoto svinstva, radím se do toho ani nepou&sca ron;tět, než to zcela ovlivní tebe i okolí, raději jít v rozumnou hodinu spát, než sahat po chemii kvůli falešnému pocitu/vnímání, on stejně vymizí, pak jediné řešení je znovu po tom sáhnout, stále dokola. Když už jste v tom, nenechejte to zajít tak daleko, kdy přestanete reálně uvažovat o následcích, kdy jediným smyslem je využít všech prostředků k získání „jedu“, bez ohledu na blízké, neovládajíc se… Nezměním, co se stalo, nemohu předstírat, že k tomuto nikdy nedošlo. Necítím se na svůj věk, někteří nabírají dojmu, že mám sotva 18. Začínám však na sobě cítit změny od doby, co jsem do toho opět spadla, tentokrát m i to kým jsem, nikdo neodpáře, mohu však vyjít z temné uličky, snažíc se

přijmout život takový, jaký je, bez povzbuzovače a falše, dokud je ještě čas! Ovlivňuje to všechno, nebudu čekat, jak se stávám troskou, které není pomoci. Machrovat se nevyplácí, jít do toho kvůli partě je lepší raději ji opustit. Nenechte se zmást, nežijte iluzí, změny se neprojeví hned, poté už nebude návratu, řekněte STOP, dokud je ještě možnost! Využiju oné šance, přestože to nebude lehké. Přemýšlela jsem o odvykačce, no nemohu si to dovolit kvůli povinnostem, takže musím být sama svým lékařem a doufat, že budu silnější, než pocit potřeby dát si. Zvládla jsem překonat pár překážek, úspěšně, proč ne obstát i tuto zkoušku. Drogy pro mne musí zůstat tabu, navzdory všem neduhům života. Závěrem chci dodat: Heroin byl mým lákadlem, po zjištění faktů se ho vzdávám, má-li takovou moc, byla bych krok od propasti, ze které není úniku, marihuana „otravou“ mozku, které jsem se dokázala vzdát a nelitovat, pociťuji k ní odpor, pervitin zezačátku novou zkušeností, po letech závislost, ze které pro mne ještě není pozdě se oprostit, ačkoliv to bude těžké. A kamarád? Snad mne v tom i sebe podpoří, zvládl to jednou, půjde to i teď…

První joint
Jméno: Pája
Věk: 17
Rozhodně to nepřeju nikomu, sama jsem propadla drogám ve 14 letech. Začalo to u jointu. Kdysi mi řekl kamarád, ať to zkusím, tak jsem kývla a zkusila to. Nakonec to neskončilo jedním pointem, ale hned několika. Po asi roce mi joint už nestačil, tak jsem přešla na heroin, to šlo ze začátku, dokud byly peníze. Lehce potom už jsem peníze neměla, tak jsem si sháněla práci, ale nikdo mě nechtěl zaměstnat kvůli mé závislosti. Tak jsem se dala na prostituci, abych si nějak vydělala. Pak už bych to nechtěla dál rozvádět.

První brko
Jméno: Renny
Věk: 16
Ahoj, nikdy by mě nenapadlo, že zrovna já s tím budu mít takovou zkušenost, jako teď mám. Byl to minulý rok na jaře, když jsem zkusila první brko, nevěděla jsem co to je co to dělá, ani ň jsem o tom nevěděla. Potom jsem to začala kouřit jen tak ze zajímavosti z těch účinků. Takhle asi tak měsíc. Potom na to prostě přešli ostatní a já jsem si řekla dost. Protože jsem na tom nechtěla začít být závislá, přestala jsem. Ale můj ex přítel, s kterým jsem tu trávu hulila na jaře, ten s tím měl a ještě doteďka má velkej problém. Nedokáže přestat ani on ani jeho nejlepší přítel. Oni jsou do toho tak zatažení - do té trávy - že se z ni nikdy nevyhrabou. Proto už s tím přítelem

dávno nejsem, kvůli drogám. Pořád se s nim stýkám i s tím druhým, ale prostě bez trávy je nevidím. Mrzí mě to, protože to jsou hodný, hezký a zábavný kluci. Mám je i tak ráda. Ale myslím si, že oni jsou v úplně v jiném světě, než ostatní. A na nějaké odvykaní kašlou. Jsou tvrdohlavý a nenechaj si poradit, protože si myslím, že bez drog by to byly úplně jiný lidi. Je to velmi těžké přestat s drogou.

Pervitin
Jméno: Helena
Věk: 21
Drogy?, pro mladé zábava a adrenalin, pro mě?, smrtící látka. Poprvé jsem se s drogou setkala ve čtrnácti letech a od toho roku se mi život obrátil na plné čáře a život mi začal tak rychle utíkat, že jsem měla problém zjistit, kde se stala chyba a jaká je pointa, v čem spočívá atd. Před šesti lety jsem se setkala poprvé s lehkou halucinogení drogou: Marihuana, tráva- řečeno mladými- neškodná, mě dostala do velice psychických stresů a problémů, ale do háje s marihuanou, mnohem horší teprve čekalo- PERVITIN!!! Pět let života v háji. OPRAVDU, JE TO VELKÝ TREST ZA PÁR ČAR.

Okušení lehkých drog
Jméno: K K
Věk: 23
Dobrý den, chtěl bych se s vámi podělit o můj příběh. Vše začalo prvním okušením lehkých drog, po prvním jointu se stav mého vědomí přesunul do dimenze X, ovšem návrat z ní byl jako vrátit se z dovolené z Jamajky do Habeše. Následné hledání tohoto stavu vyvolalo pokušení o tvrdší drogy, následoval trip, koule, hašiš, kokain, LSD, extáze.... Vydrželo to ovšem pouze pár let, dokud se dimenze X opět nevzdálila od mého vědomí. Co dál? - to jsem si říkal celou dobu. Nikdy jsem se nebál jehel, byl jsem vždy takový koumák přes tyto věci, takže po zkoušení cracku a jiných tvrdších věcí, jsem si nakonec píchnul. Píchám si pořád, občas nemůžu najít žílu, takže se nebojím střelit si i pod jazyk, nebo do slabin, rozkoš je úžasná, bohužel jsem byl nucen začít s prostitucí a začít prodávat své tělo. Nevěřili byste, jaké lidi v této "branži" potkáte. Hlavně podnikatele, to sou ty největší prasata (bez urážky), nebojí se mladých těl nezletilých chlapců, která jim působí rozkoš... a bohužel pro drogy uděláte všechno, takže většinou funguje obchod - sex za drogy. Moje dimenze X se už vrací jen v titěrných vzpomínkách, život se mi zhroutil....

Seděla jsem na lavičce

Jméno: Peta

Věk: 17

Poprvé jsem zkusila marihuanu ve 12 letech. Seděla jsem na lavičce a kámoš za mnou přišel, sedl si a vytáhl nabité sklo a řekl - dáš si?? Chvíli jsem váhala, ale on mi řekl, ze je to v klidu, ze se budu smát, ze mi bude prostě dobře atd. Řekla jsem si, proč ne, tak jsem si dala. Asi po roce mě to už ani moc nebavilo, ale neměla jsem co dělat, tak jsem hulila dál. Teď mám 17 let a přestala jsem trávu kouřit před pár měsíci, ne že by jsem se rozhodla sama od sebe, ale jednoho dne, jak jsem čekala s kámošem na vlak a jako každý jiný den jsme dávali sklo, přišlo něco, co jsem nečekala! Kámoš už nechtě, tak mi nabil sklo skanku a já ho vyhulila celé. Najednou jsem stála a začalo se mi dělat černo před očima, bylo mi blbě a potřebovala jsem si sednout, ale nebylo kde. Najednou se proberu na zemi a kámoš mě zvedá ze země. Byla jsem dezorientovaná, vůbec jsem nic nevěděla, podívám se na rifle a na koleni jsem měla díru. Uz zrovna do jel vlak, tak jsem šla dovnitř, sednu si a v tom zjistím, ze jsem si vybila půlku předního zubu a třičtvrtě zadního. Nebyl to zrovna dvakrát příjemný pocit! A kecy jsou, že na tráve není závislost…je a to dost velká!

Měl jsem spoustu problémů

Jméno: D.K

Věk: 16

Bylo mi 14 let, když jsem začal hulit. Měl jsem spoustu problémů a myslel jsem si, že se to tím vyřeší ... věděl jsem, že je spousta jiných možností, ale rozhodl jsem se pro tuhle. Začalo to tím, že jsem si dal jen tak s kámošema a zjistil jsem, že mi to pomáhá, nemyslím na nic a jsem veselej, byl jsem rád, že aspoň někdy si můžu dovolit zapomenout na ty problémy. Ale pak jsem začal mít zvláštní nálady, bylo to strašný. Nemohl jsem nikoho poslouchat a nikoho vidět, měl jsem strašnou chuť na to, dát si jointa nevydržel jsem to ... začal jsem to pěstovat i doma a v tu chvíli jsem si uvědomil, že jsem na tom závislej. Cítil jsem se hrozně už kvůli mé mámě. Nevěděla, co se mnou. Ale největší chyba v mém životě nebyla ta, že jsem začal hulit sám, ale že jsem do toho zatáh i ostatní. Tu moji jedinou, tu kterou jsem nejvíc miloval a tu co pro mě nejvíc znamenala. Koukala na mě přes růžové brejle a nikdy neviděla ty chyby ve mně, nikdy si neuvědomovala, jak ji ničím. Ale já byl sobec, já jsem měl říct dost, ale bál jsem se, že ji ztratím. A to jsem nechtěl a proto jsem ji začal ničit stejně, jako sebe. Nikdy si to neodpustím. Ale diky bohu se dostala do jiné společnosti, než jsem já a drogy. Ale byla závislá, kouřila 4-6 jointů denně. Nikdy jsem jí neřekl „to ti stačí“, vždycky jsem jí dal další.

Ona ve mě viděla někoho, kdo jí rozumí ... rozuměl jsem jí až moc, dobře věděl jsem co prožívá, ale nedokázal jsem to utnout. Bylo jí teprve 13 let, byla ještě malá holka, ale rozumem vždycky už vyspělá a vždycky věděla, jak reagovat na všechny situace. Mě bylo 15 a nikdy jsem si nedokázal poradit s tím, s čím jsem měl. Zažil jsem s ní nejkrásnější chvíle v mém životě. A hezčí nikdy nebudou. Vím, že se to občas tak říká, ale tohle je pravda protože už nikdy nedokážu žít normálně. Přešel jsem z lehkých drog na tvrdší. První to byla jen tráva, pak LSD a začalo to. Pár těch extazí, pak jsem začal i se šňupáním, dal jsem si jednou dvakrát a už to jelo. Za poslední dva roky jsem toho zažil hodně, ale díky ní jsem to zvládnul. Přinutila mě jít na odvykačku. Myslel jsem, ze se zblazním, tohle byly nejhorší chvíle, který jsem zažil, nejhorší pocity, který nejdou popsat. Myslel jsem jen na fet a na ni. Neviděl jsem jí 5 měsíců, ale dostal jsem se s toho. Neliiii chci ti říct, jak moc si pro mě udělala a jak moc špatnejch věci jsem udělal já tobě. Nikdy nezapomenu na to, že jsem ti tak strašně ublížil, vím že máš i teď problémy, ale oni ustanou. NEZAPOMENU nikdy, miluju tě a vím že s nima je ti líp. Děkuju za všechno.

Mega hafo moc cca 2 gramy denně
Jméno: Jirka
Věk: 18
No, začal jsem když mi bylo 12 let a hulil jsem až do mích 18, ale mega hafo moc cca 2 gramy denně, úplně mě to vypatlalo až nakonec jsem do sebe nacpal jedno E. No pohoda nic mi to neudělalo, tak jsem tam šoupnul ještě jedno E - no a rachot no mega mě to skolilo, tak jsem to vyblil a od tý doby už nikdy nic do sebe nedám už ani nehulím a najednou je svět hezčí a nejvíc v pohodě a hlavně nejsou depky, proto vám radím přestaňte je to lepší nehulit víc si ten život užijete !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!